

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

I. Ioannes Trithemivs Abbas Monasterii S. Iacobi Apostoli Herbipolensis,
Iacobo Trithemio fratri dulcissimo Salutem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

IOHANNIS TRITHEMII
ABBATIS SPANHEIMENSIS EPISTO-
LARVM FAMILIARIVM LIBER PRIMVS, AD IACOBVM
TRITHEMIVM DVLCISSIMVM FRATREM.

I.

IOANNES TRITHEMIVS ABBAS MONASTERII S. IACOBI APO-
stoli Herbipolensis, Iacobo Trithemio fratri dulcissimo Salutem.

PORTVNE satis admonuisti, suauissime frater, vt epistolas nostrarum testes calamitatum, quas à die nostri de Spanhem exitus familiariter emisisse nos constat, vsque in illum diē, quo hanc D. Iacobi Abbatiam suscepimus gubernandam, in vnum reuocemus volumen, tibi que vnde memoriam nostri semper ad manum habeas transmittamus. Quid te vt ista peteres à nobis impulerit, rationabiliter addidisti: quod impossibile nemo dicturus est, senescentem properare in occasum: mundum prior exiturus, qui prior intrauit. Cum ergo nobis fraternitatis necessitudine sis coniunctus, nihil tibi possumus denegare, cum id maxime petas, quod ratione minime caret honestatis. Accipe nunc igitur testem in te nostri amoris, vltimum hunc Spanhemensium nostrarum librum epistolarum, quo causam habes penes te nostri sedulo memorandi, & tua, si quid nostra valent, consolationis. Te gaudemus habere superstitem, nostrorumque studiorum heredem, vt quibus dissolui. orpore quidem necessarium, tecum viuere post fata saltem memoria contingat. Quamuis exigua admodum æstimationis apud nos sit, memoriam posteritati commendare, cuius neque laudis neque vituperij ratio pertingere potest ad mortuum. Vnum hoc factum ingressi petimus abs te, vt quoties Deo ministras in altari, supplex nostri memoriam interponas. Iuuabit mentem à consummatione purgationis dilatare (non dubitamus) si tu purificatus hostiam pro ea salutarem obtuleris. Vale nostri memor ad Deum. Ex monasterio nostro D. Iacobi maioris in suburbio Herbipolensi, quarta die mensis Nouembris. Anno Christianorum M. D. VI.

II.

IOHAN. TRITHEM. ABBAS SPANHEMENSIS, SVIS CHARISSIMIS IN CHRISTO FILIIS, PRIORI & COMMUNITATI IN SPANHEM, SALUTEM & SINCERAM IN DOMINO CHARITATEM.

* Heydelberg.

NONA die mensis Aprilis venit ad nos Budorim * frater Theodericus monachus, nuncium perferens non satis iucundum, cuius facti haud mediocriter fuimus turbati, propterea vel maxime, quod nullus vestrum se temeritati satellitum malignorum opposuit, nullus contradixit. Quis mihi succenseat, fratres mei, si quos vestrum tanta patratæ in nos temeritatis & conscios & consentaneos esse suspicemur? Ad suspitionis conspirat argumentum, quod non solum nullus vestrum vices interposuit, sed ne factum quidem nimis temerarium denunciare nobis quisquam vestrum cogitauit. Scimus etiam quosdam è vobis interfuisse præludio, quādo primum temeritatis ministri fractis foribus in domesticos irruerunt, iussosque abire nostrorum risisse contumeliam. O perniciose imperitorum semper ignauia: quantam tenui ex ortu calamitatem desolationemque Reipublicæ neglectu inducere consueuisti. Et reuera, fratres, grauiter in hoc lapsi, vehementer timemus hanc præsumptionem non minus vobis & monasterio pauperi, quam nobis breui nocituram. Causas enim latentes in me odij Cynonotæ * certe non ignoro: nec potero illius amare imperium, qui mihi sine causa contra iustitiam aduersatur. Quamquam nec dum mihi satis constare possit, cuius mandato urgente talia in nostros fuerint attentata. Non enim facile possum induci vt credam Principem Vltrafluanum talia in nos fulminasse decreta. Qui etsi forsitan Battologorum aduersum nos fidem adhibuit iniquis delationibus, nunquid propterea nostrum philosophandi sanctum propositum deseremus? aut propter vnius odium hominis sacrarum intermitteremus studia literarum? Qui nascitur ad auaritiā, diuitias anxius cogitet: nos ad literas nati sumus, sacra

* Hundsruker.